

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marohile pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Nr. 4014. Scol.

Cercular

cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale din arhidiecezsa.

Din impregiurarea că la cele 10 stipendii de câte 60 floreni pentru ascultători de pedagogia în seminarul nostru, publicate sub Nr. 3334 Scol. în „Telegraful Român” până acum a intrat un singur concurs se vede, că publicul nu e informat despre existența acestor stipendii.

În considerarea marelui lipse de învățători, ce se arată tot mai iminentă pe și ce merge, tit. Dta esci poftit a aduce acel concurs apărut mai pe urmă în „Telegr. Rom.” Nr. 89 de Joi 2/14 August la cunoștința scolarilor din acel tract, cari au absolvat 4 sau mai multe clase gimnasiale și a-i îndemna pe ei și pe părinții lor, să concurgă la acele stipendii cu acăr ajutoriu pot absolve preparandia fără de alte spese.

Stipendiile din cestiune se vor conferi la tinerii cari au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale și nu vin cu 1 Ianuarie 1885 sub obligamentul militar, va se dăcă nu vor împlini în 1885 st. n. al 20-a an al etății.

Cu deosebire vei atrage tit. Dta atențiunea părinților atărora scolarii la impregiurare, că în urma art. de lege 39 din 1882 § 6 acei preparandisti, cari vin sub asentare în anul când ei se află în cursul al II. și III. preparandial, se eliberează de sub servițiul activ până la finirea studiilor preparandiali, ear aplicându-se atunci de suplenți învățătoresci, se eliberează pentru totdeauna dela servițiul continuu ordinar militar.

Vei atrage atențiunea concerninților și la impregiurarea că salariile învățătoresci s'au ameliorat și până acum și se vor mai ameliora astfel, încât învățătorii nostri vor pute trăi amesurat rangului lor.

Condițiunile pentru conferirea stipendiilor se află înșirate în indicatul concurs.

Din ședința consistoriului arhidiecezan, ca senat scolariu ținută la 9 August 1884.

La însărcinarea Excelenței Sale Domnului arhiepiscop și metropolit.

Elia Măcellariu m. p.,
asesor cons.

Sibiu, în 13/25 August 1884.

Sîntem la începutul unui nou an scolaric, așa am dăis în numărul precedent al diarului nostru.

FOIȚA.

Din Basmele Slave.

BOB DE PIPER.

(Estras din Contes populaires de différents pays recueillies par Xavier Marmier.)

Tradus de S. I. Spartali.
(Incheere).

În diună dintăiu se învoiră că Sulițaș se frigă un bou pentru ca să mănânce tus-trei; el trebuia să frigă boul pe când ceilalți vor păzi lângă gard. Când boul fu fript, veni un om care avea o frunte de șase palme de naltă și o barbă și mai lungă. Sulițaș cum îl vedu, fugi de frică.

Urișaș se puse binișor jos, mănăcă boul întreg și pe urmă plecă.

Când veniră Bob de piper și Morariu ca să mănânce, ia friptura de unde nu este. Sulițaș ședea tot pitit în tufiș și le spuse ce se întâmplase.

— Fricosule! i dăse Morariu. Mâne am să gătesc eu mănăcarea și să veđi că eu nu am să me spariu.“
A doua di, tocmai când fu boul fript gata, veni uriașul și mănăcă boul. Bietul Morariu fugi de frică cum îl vedu.

Când veni Bob de piper să mănânce, rămase cu buza umflată.

Și noi am făcut o mică revistă asupra învățămîntului public la noi.

Tot așa vom dăce și ađi, și tot așa vom purcede ilustrând starea lucrului. Și avem lipsă de ilustrare, căci o persecuțiune sistematică observăm față cu junimea noastră, persecuțiune fără păreche dela era dualismului începînd.

Statele europene cu privire la instrucțiune și-au luat devisa: instrucțiune obligătoară și gratuită.

Purcedînd din acest principiu în statele moderne fie-care om trebuie să frecventeze școala, și ca urmare logică a acestei restricțiuni oare cum a libertății individuale s'a dispus, ca instrucțiunea să fie gratuită.

Statul nostru încă a purces pe calea statelor moderne civilizate și a introdus pretutindenea instrucțiunea obligătoară. Conform acesteia fie-care om sănătos trebuie să învețe. Învățămîntul gratuit nu s'a introdus încă.

Statul nostru însă este stat poliglot. A fost deci o urmare naturală ca să se creeze școale pentru fie-care popor din patria comună.

Legea a și dispus aceasta și ea prevede înfișțarea de asemenea școale pretutindenea. Însă la noi după cum am mai dăis'o, legea este făcută cu reservațiunea mentală de a fi eludată.

Așa s'a și făcut. De școli pentru diferitele popoară din patrie nici vorbă nu poate să fie. Națiunea maghiară este singură în interesul căreia s'au făcut toate, și se fac și acuma, și încă în mod violent, care trebuie să însufle ingrigiri.

Ne vom mărgini a ilustra cele dăise, și le vom ilustra cu puține cuvinte.

La gimnasiul de stat din Lugoș în vara anului scolar trecut fură eliminați niște tineri pentru cuvîntul de nesubordinațiune.

Sîntem în drept să ne întrebăm în ce a constat acea nesubordinațiune, care a provocat cea mai aspră pedeapsă, ce se poate aplica unui tiner în gimnasiu. Pedeapsa este prea aspră pentru acesti tineri. Asupra lor s'a executat sentența de moarte, li s'a tăiat calea de a se mai putea îndrepta în viața lor, și trebuie să iae lumea în cap, să-și caute refugiul acolo, unde sînt primiți. Grozavă fiind pedeapsa, grozavă trebui să fie și crima comisă de acesti oameni tineri, crimă cuprinsă în cuvîntul nesubordinațiune.

Ce au făcut deci acesti juni justificați în floarea vieții?

Ce au făcut ei?

„Lăsați — dăise dînsul. Mâne este rîndul meu. Am să ved eu dăcă o să mai rămănem nemăncați.“

A treia di, uriașul veni ear să mănănce boul fript.

„Așteaptă numai! strigă Bob de piper. M'ai făcut să rămănem nemăncat două dăile pe rînd ađi am și eu poftă să mănăc.“

— Ce fel! nu cum-va te-ai încumeți să te lupți cu mine? răspunse uriașul. Numai un om este în lume de care mătem eu și pe acela îl chiamă Bob de piper.

— „Prea bine,“ dăise Bob de piper năpustiindu-se pe uriaș; și numai de cât îl trânti la pămînt îl legă strâns de un brad și pe urmă se puse linișcit să mănănce.

Urișaș nu putu să-și rupă legăturile, însă când se sbuciumă o dată, smulse bradul din pămînt și plecă cu dînsul tiriș; rădăcinile — pe unde treceau — făcea în pămînt nesce brasde adenci.

Sulițaș și cu Morariu voiră să se ducă după dînsul. „Lăsați-l să se ducă, le dăise Bob de piper, și măncați în tînă; o să-l găsim mai tărđiu.“

După ce mănăcără să luară câte trei după brazdele trase de rădăcinile bradului și ajunsără la o văgăună de o adâncime neauđită. Ca să se poată cobori întrînsa, cerură împăratului o frînghie lungă de treisute de poște și după ce le o-dete se întoarseră la văgăună.

Sulițaș se lăsă mai întăi; însă abia se scobori câte-va sute de picioare în jos și scutură frînghia vrînd să dăcă să-l tragă afară. Numai de cât fu scos.

Eată ce au făcut. Au cetit cărți romănesce, și au cântat poesii naționale.

Ei bine! Este crimă a mai ceti și cânta romănesce în Ungaria? Este crimă aceasta mai ales în Lugoș, unde la gimnasiul de stat este prescrișă catedră publică pentru limba și literatura română?

Da! Este crimă, și eată pentru ce.

Studentii romăni din Lugoș au format o societate de lectură, în care s'au ocupat cu cetirea de cărți romănesce. Această societate n'a fost însinuată la direcțiunea institutului.

O greșală, care în cazul cel mai rău se poate taca de abatere, și o greșală lesne de scusat. Scim cu toții că curentul de ađi de blăstemat ce e nu mai suferă nici un reson. Devisa e maghiarisare, ca mijloace apoi toate sînt ertate. Prin urmare tinerii romăni din Lugoș însinuati fiind la direcțiune că ei în oarele libere se ocupă cu lectură romănescă, se espuneau unei persecuțiuni sistematice, de care numai noi, cari am făcut cursul la școalele maghiari putem avea ideie chiară.

S-au făcut deci vinovați de o abatere contra disciplinei institutului. Aceasta o recunoasem cu toții, și noi pretindem a se lua aceasta la notiță din partea celor chemați.

Vine lucrul la calificarea acestei abateri. Junii gimnasisti au călcat disciplina deci trebuiesc pedepsiți. Șovinismul maghiar a inventat o noțiune vagă, atât de vagă, încât nici el nu este în curat cu ea. Noțiunea aceasta este: *ideea de stat unguresc*.

„Lex suprema“ în statul nostru este aceasta noțiune nedefinită încă, și toate lucrurile din viața noastră publică și privată se pun față în față cu această basaconie în feliul ei.

În cazul concret. Abateră studentilor ca abateră nu mult ar importa. În casuri normale ea ar fi pedepsită cu câteva oare închisoare, și elevilor li s'ar da să înțeleagă, că nu e consult a mai face astfel de abateri. Ce dăce însă corpul profesoral dela gimnasiul din Lugoș?

Studentii au cetit cărți oprite. Strașnic cuvînt! Cărți oprite, va se dăcă cărți contrare statului, cărți cari lovesc în ideea de stat unguresc. Prin urmare cea mai aspră măsură trebuie luată față cu acesti delicuenți. În cazul concret eliminarea, cu alte cuvinte sentența de moarte.

Pe scurt dăis: șese studenți, căci dăcă nu ne înșeală memoria șese este numărul celor eliminați — sunt eschiși din institutule din țeară și morți pentru toată viața lor; morți în cât privesce Ungaria.

După dînsul se încercă Morariu: însă nici dînsul nu se lăsă prea jos.

„Am să me scobor eu, fricosilor, și am să me duc până în capăt“ — le dăise Bob de piper.

Și se lăsă până în fundul văgăunei și acolo vedu o câmpie mare și frumoasă și un palat mândru de tot. Două fete se plimbau prin grădină.

„Nu sînteți fetele împăratului? le întrebă Bob de piper.“

— Da, respunseră dînsule.

— Și unde este sora voastră?

— Ingrigesce pe uriaș care a fost rānit în luptă cu un voinic pe care l chiamă Bob de piper.

— Eu sînt Bob de piper și am venit aici ca ca să ve scap și să ve duc înapoi la tată vostru?

Amēdoue fetele se bucurară foarte mult auzind că dînsul venise să le scape, spuseră voinicului în ce loc poate se găsească pe sora lor și-l îndemnară se umble cu multă băgare de seamă, să nu sară asupra uriașului ci să puie mână pe sabia care stă atárnată la patul uriașului și care sabie omoară pe omul care ar fi fost chiar la două-deci de poste departe.

Bob de piper făcu întocmai cum îl sfătuiseră fetele împăratului, puie mână pe sabie și eși în fugă. Însă uriașul simți și alergă să-l prindă. Bob de Piper asvirli sabia și capul uriașului se rostogoli până la picioarele lui. Acum ne mai fiind nici o pedecă, le luă pe câte trele și le aduse la marginea a

La 3/15 Maiu studenții universitari din Cluș fac scandaluri publice, și geniul națiunii s'a manifestat în mod glorios prin o odă occasională la adresa națiunii române.

Cerem scusele cetitorilor nostri dacă mai reproducem odată în coloanele ziarului nostru această cuintesență de bogăție sufletească produsă în palatul muselor din Cluș.

Kerek ez a zsemle,
Tedd vad oláh zsebre,
Dugd be vele szádat
S tiszteled a hazánkát:
O te büdös bocskor!

Kerek ez a világ,
Sok helyt nyilik virág,
Oláhnak csak egy a:
Bitofa fa virágja
O te büdös bocskor!

Kerek ez az ország:
Tiszta magyar ország:
Ki ellene bödül,
Kergesd ki e földről,
Azt a büdös bocskort.

(Rotundă-i fronzela aceasta,
Pune-o Românuțele selbateg în busunar,
Astupă-ți gura cu ea
Și cinstesc patria noastră:
O tu opinează puturoasă!

Rotundă-i lumea aceasta;
În multe părți cresc flori;
Pentru Romii nu e decât una:
Floarea furcilor:
O tu opinează puturoasă!

Rotundă-i țeara aceasta,
Țeară curat maghiară,
Cel ce urlă contră-i
Gonesce-l de pe acest pământ,
Pe acea opinează puturoasă).

Lucrul nu s'a mărginit numai la atâta. Români din Cluș au fost insultați publice, la locuința societății literare a românilor universitari din Cluș, fură sparte poartă și ferestre. Țiarele române puse în rug și arse în fața autorităților publice între Osanale.

Țiaristica maghiară împintea aceste fapte necălite ale junimei, provoacă publicul unguresc din țeară la continuarea esceselor pe tot teritoriul patriei și pre guvern la provocarea revoluției în mod oficial.

Noi am rămas incremențiți și am așteptat provocându-ne la moți. După cum s'a fost croit lucrul în Cluș și în țiaristica ungurească era să fie o adevărată sârbare a centenariului lui Horia și Cloșca.

Lucrurile s'au domolit. A intervenit senatul universității, a prescris pedepse pentru matadorii inscenărilor necălite și a așternut actele la ministru.

Țiarele acestea țiarele din Cluș ne aduc scirea, că ministrul a modificat conclusele senatului universitar. Turbulenților tineri maghiari nu li se va nota în testimoniu felul abaterii lor și pedeapsa aplicată — admoniția aceasta se va face după ce ei vor mai inscena comedia din 3/15 Maiu. Ca recompensă se va introduce însă cercetare disciplinară contra societății Julia, profesorul public ordinaru pentru limba și literatura română Dr Szilasi se concediază pentru

un an de țile și senatul universitar va avea a îngriji de suplinirea lui.

Minunată purcedere, și ea ne revoacă în memorie țicala românească: Cine-a furat, să mai fure, pe păgubaș să-l spîndure. Români eschiși din gimnasiu la Lugoș pentru cutezanța că și-au cultivat limba lor. Români persiflați și batjocoriți la Cluș pentru cuvântul că sînt români, și ca recompensă tot ei sub cercetare disciplinari și profesorul Szilasi concediat.

Sub asemenea auspicii începem noul an scolar. Deocamdată atâta. Dacă va fi scris în cartea sortii ca să trecem prin crize grele, noi în sufletul nostru vom țice: Înainte pe calea apucată, ca să ne scim odată la o parte, apoi după cum am mai țis, proverbiul ungarului: Cine va rămănea pe urmă, să închidă ușa după sine.

Revista politică.

Denunțaiiunile sînt la ordinea țilei pretutindena și ele dovedesc că în vieța popoarelor nici țiarele de sârbătoare nu se mărginesc la caracterul lor de bucurie, ci ele făcînd politică pe căi depărtate și varsă veninul, asupra acelor, cari călcîndu-și pe inimă, pentru moment au uitat amarul trecutului, și în mijlocul veseliei cu sinceritate au bineventat poporul vecin în beția sârbărei sale.

Penibilă situație ni s'a creat noue românilor în țiarele acestea de bucurie pentru poporul sășesc din Transilvania. Noi am fost cei dintâi, cari am conglășuit în sârbătoare poporului sășesc, și detoria noastră este a protesta contra infamelor denunțaiiuni ce ni se fac din acest incident în unul dintre țiarele cele mai lățite din Europa.

Țiarul „Neue freie Presse“ din Viena în numărul dela 8/20. August a. c. la locul prim memorînd sârbărele sasilor din Transilvania între altele scrie: „Sasii s'au familiarizat deja cu cassarea fondului țiegiu, și ei nu mai stăruiesc după o individualitate istorică-politică. Ei nu pretind voivodină, după cum au pretins sârbii nu tocmai de mult, nu stăruiesc după reînvieria dreptului de stat mort, ca cehii, nu voiesc evoluțiuni noue ca slovenii, mai puțin visează ei la un stat german în Orient, ca croații cari în fantasia lor și au zidit stat slav sudic. Lupta lor e menită pentru susținerea și apărarea existenței lor naționale, pentru aceasta vor să și asigureze limba germană în oficiu și scoala pe locurile unde sasii compact viețuesc unii cu alții. Sasismul și astăzi are o mare misiune de împlinit, și astăzi este el citadelă față cu invasiunea românismului, care se restoarță spre Vest și dispută rasei unguresce terenul. Și tocmai cu aceste elemente s'au aliat sasii mai puțin, după cum adecă ei nu s'au aliat cu nici o opoziție națională, care a atentat la basele statului unguresc. Mica ceată a sasilor a preferit a lucra mai bine ea de capul seu decât a-și căuta aliați în tabera grupelor inimice statului. Tocmai împătarea făcută sasilor de cătră șovinisti, că ei se țin de nemți, aceasta i-a reținut pe ei dela alianță cu sârbii, românii și slovacii. Acest caracter al opoziției sășesci se nu se desconsideră în cercurile serioase politice ale Ungariei; acest moment dovedesc că contrastul de țile între unguri și sași nu este neînvîngibil.

Încetăm cu citatul și ne exprimăm profunda noastră indignație față cu aceste denunțaiiuni mârșave încât ele ating pre români.

Nu sîntem dispuși a atribui asemenea vederi politicilor sași din Transilvania. Și noi pretindem că țiarul compatrioților sași și desmintă categoric infamele insinuațiuni făcute la adresa națiunii române. În cazul contrariu cu părere de rău va trebui să resfoim prin istoria trecutului și să chiarificăm lucruri, preste cari din considerațiuni politice am trecut deocamdată, dar la cari în mod așa de mișelesc provocați va trebui să reflectăm.

Pe sfârșitul lunei acesteia este pusă la cale visita regelui Carol la Belgrad. Pe la jumătatea lunei viitoare se va întîlni împăratul Germaniei cu țarul Rusiei. Se mai vorbesce și de o eventuală întrevedere a monarhului nostru cu țarul Rusiei. Din toate acestea întîlniri lumea mare profetesce pace, și ea e de lipsă pentru consolidarea internă a junelor state din Orient.

Catolicismul începe a păși tot mai rezolut și a provoca din nou discordii religioase. După ce a pus mîna în Belgii pe destinele țerei papa se pregătesce cu o nouă enciclică contra legislațiunii franceze pentru legea adusă în favorul desființării căsătoriei. Nu mai puțin în provocată lumea protestantă la dispută dogmatică. Catolicismul începe a ataca pre toate liniile, și experiența ne arată că el totdeauna a mers braț la braț cu reacțiunea.

Varietăți.

* (Postal). Este de a se ocupa postul de magistru postal în comuna Gyergyó Alfalu comitatul Csik.

Condițiuni? Contract de oficial și cațiune 100 fl. Emolumente: Salariu anual de 120 fl., paușal de cancelarie 40 fl. și paușal de transport 300 fl.

Suplicele sunt a se adresa la direcțiunea poștei în Sibiu în termin de trei săptămăni.

* (Convocare). Comitetul central al reuniunii învețătorilor dela scoalele române gr. or. din districtul Devei este prin aceasta convocat la ședința ordinară ultimă din acest an pe Vineri în 24 August st. v. înainte de ameză la 10 oare în edificiul scoalei române din Deva. P. t. domni membri ai comitetului central și președinții departementelor sînt poțiti a se presenta precis la ora ficșată în localul designat.

Obiectele de pertractare sînt:

Esaminarea rapoartelor comisiunilor esmise din sinul comitetului pentru elaborarea unor regulamente interne în scopul reuniunii.

Deliberarea și satorirea raportului general despre întreaga activitate a comitetului reuniunii în decursul anului.

Compunerea programului de procedere în traterea materiei din obiectele satorite în cerculariul consistorial ddto 19. Iuliu a. c. Nr. 3567 scol. pentru adunarea generală dela 25—30 August st. v. inclusive.

Curenții.

Deva la 10 August 1884.

Ioan Papiu,
pres.

Adam Groza,
secret.

* (Hymen). Duminecă 19/31 August a. c. ție va sârbă cununia în biserică din Caransebeș domnul Constantin Popovici Barcianu, profesor în Slatina cu domnișoara Iosefina Peia din Caransebeș.

văgăunii. Lăgă în capetul frânghiei un coș în care puse pe fata împăratului cea mai mare cu o hârtie mică pe care scrisese că dâna trebuia să se mărite cu Sulițaș, pe urmă făcu semn ca să tragă frânghia în sus.

Fata împăratului fu scoasă din groapă. Coșul se lăsă ear în jos și fata de a doua se puse întrînsul și fu scoasă și dâna împreună cu un bilet care o da de nevastă lui Morariu. În sfârșit veni și rîndul surorii mai mici. Bob de piper o iubea foc și vrea să o ia de nevastă. După ce fata se puse în paner i dete o cutie mică și îi țise:

„Să deschizi cutia asta când i fi în incurecătura mare ori în primeșdie.“

Pe urmă scutură frânghia și fu scoasă și dâna. Bob de piper așteaptă, așteaptă să se mai lase panerul în jos ca să fie și el scos, însă așteaptă în zadar. Văđend că l-au lăsat în groapă, să gânda că cu gânda a fost lăsat acolo.

Ne sciind ce se facă, pleacă înainte să vadă unde o să iasă; și după ce trecu prin păduri și pe câmpii, ajunse la un lac mare unde se auđiau țipete. O fată gătită ca de mireasă fu adusă până în marginea lacului și lăsată acolo.

Bob de piper se apropie de dâna și o întrebă pentru ce este părășită și pentru ce este așa de mahnită, dâna i respunse astfel:

„În lacul acesta este un bălaur căruia trebuie să se dea în tot anul câte o fată. În anul acesta este rîndul meu. Am venit aici cu beteala de mireasă ca să me mănănce.

— Să me lași să me odihnesc puțin, pentru că sînt prea obosit, i țise Bob de piper.

— Ai face mai bine să pleci de aici. Dacă trebuie să mor eu, nu știu pentru ce ai muri și dta.

Nu-ți fie nici o frică. Lasă-me numai să dorm lângă dta. Am se pot eu să me și odihnesc și să și plec până să nu vie bălaurul.“

Bob de piper se culcă și adormi. Nu trecu mult și apa lacului se umflă. Deasupra se văđu capul bălaurului care inota repede spre mal. Fata începuse să plîngă, o lacrimă pică pe obrazul lui Bob de piper și-l deșteptă. Indată puse mîna pe sabia fermecată, o asvirli, și capul bălaurului sbură. Pe urmă, luă pe fată de mână și o duse în oraș, unde tatăl ei era împărat.

Când ajunse acolo toți plîngeau pe fata împăratului. Când însă se lăți vestea că fata fusese scăpată de Bob de piper toți se bucurară.

Viteazul tînăr se însură cu fata împăratului și căți-va ani trăiră foarte fericiți. Însă într'o ție nevastă-sa îl văđu mahnit, și a doua ție și a treia ție tot mai mahnit, deși dînsul se silea să se arete vesel. Dâna stete de căra lui până să-i spuie din ce pricină nu-i mai rîdea buza și el nu vru să-i spuie nimic. Însă la urma urmii văđend că nu poate să scape de ea i spuie că i dor să se întoarcă ear pe pământul unde se născuse el.

Nevasta se indoiși. Nu putea să-l vadă că suferă și ceru singură împăratului ca să-l lase să plece.

„Mi-a scăpat viața, țise ea. Nu-l putem ținea fără voia lui aici. Am trei copii și ei o să me mănănce de lipsa lui.

— Bine, respunse împăratul. Să se ducă în marginea lacului acolo are se găsească pe pasărea maistră și să i dea o scrisoare din partea mea.“

Bob de piper după ce se despărți de nevastă, se duse în marginea lacului și văđu cuibul pasării maestre. Paserea și cu bărbatul ei nu erau în cuib. Erau numai puii. Se puse sub un copaciu așteptînd-o să se întoarcă. De odată vede că lacul se umflă și deasupra s'arată capul unui bălaur care venea să mănănce puii. Apucă numai decât sabia sbură capul bălaurului și se puse ear jos. Nu trecu mult și pasărea maistră veni. Cum îl văđu la rădăcina copacului unde ție avea puii, se repeđi spre el și vru să-l omoare; însă puilor și strigară să nu-l omoare pentru că i scăpase să nu fie măncați de bălaur.

Bob de piper i dete scrisoarea împăratului. Paserea maistră după ce o ceti i țise:

„Pune să omoare dispredece berbeci; din pelea lor se facă nescă burdufuri și să le umple cu apă; să-mi aducă și berbecii, și când voui întoarcă capul la dreapta tu să-mi dai câte o bucată de carne și când il voui întoarcă la stînga să-mi dai câte un burduf cu apă.“

Pe urmă, când fu tot pregătit cum se ceruse dâna, îl puse pe spate și să înălță repede în slava

